

[Statsministeren.]

På ét punkt må jeg erklære mig både uenig i og betænkelig ved den sammenstilling af argumentation, som hr. Per Hækkerup foretog, da han sagde, at regeringen altså gerne vil give 300 mill. kr. til tåbelige arbejdsgivertilskud — det var vist endda et kraftigere udtryk — medens man ikke vil drøfte at nedsætte priserne. Når jeg er betænkelig ved den sammenstilling, er det, fordi hr. Per Hækkerup tilsyneladende ikke har set den sammenhæng, der er imellem prisstoppet og det, regeringen foreslog og fik vedtaget i folketinget i maj måned med compensation for den sidste dyrtidsportion, hvorved man unddrog den fra omkostningsniveauet. Havde vi ikke gjort det, kunne vi jo ikke have gennemført prisstoppet. Der er en sammenhæng. Derfor kan man selvfølgelig ikke nu komme og sige, at man vil gerne have prisstoppet, og så vil man have arbejdsgivertilskuddene væk, for så fjerner man grundlaget for det prisstop, vi nu har gennemført. Der er en sammenhæng også imellem, hvad der her tidligere er gjort, og hvad der nu kan og skal gøres.

Hr. Per Hækkerup var inde på, at vi måske ikke så meget skulle interessere os for pengeindkomster og priser, hvis vi ikke ofrede væsentlig større opmærksomhed på stigningerne i de faste værdier. Nu ved hr. Per Hækkerup, at regeringen selv har peget på denne sammenhæng. Man siger, at der er sket en produktionsstigning på 7 pct., og der er ganske vist i samme periode sket en lønstigning på ca. 10 pct., men der er dog ikke så stor forskel, hvorimod ejendomsværdierne er steget langt mere. Ja men ser hr. Per Hækkerup slet ikke, at der kan være sammenhæng i dette? Når pengeindkomsterne stiger mere end produktionen, så nærer man inflationen, og er der noget, der har gavn af inflationen, så er det de faste værdier. Kan man derfor dæmpe efterspørgselspresset, mindsker man inflationsrisikoen netop omkring de faste værdier.

Hr. Per Hækkerup sagde også, at han var bange for, at vore dispositioner uvægerlig vil føre til brud på byggerytmen. Nu er det meget vigtigt at få gjort op, hvad det er for dispositioner, vi taler om. Jeg tror, at de dispositioner, folketinget og regeringen står over for at skulle træffe, i allerhøjeste grad vil komme til at øve indflydelse på bygge-

rytmen. Det er jo grunden til, at regeringen siger, at pengepolitikken, altså kredit og rente, finanspolitikken og indkomstfastsættelsen må ses i sammenhæng. Hr. Per Hækkerup var ikke enig med os i, at vi skulle stræbe efter en relativ kortvarig afvikling af det betydelige underskud på betalingsbalancen. Det må tage noget længere tid, siger han, men der var dog en erkendelse af, at det skal nedbringes. Se, hvis vi nu siger, at regeringen skal lade indkomstfastsættelsen udvikle sig selv, og den så udvikler sig stærkere, end denne målsætning om at nedbringe betalingsbalanceunderskuddet kan bære, og vi stadig vil fastholde, at betalingsbalanceunderskuddet skal nedbringes, så betyder det, at vi skal lægge endnu mere vægt på finanspolitikken og på penge- og kreditpolitikken. Så sker der et brud på byggerytmen. Det er derfor, vi fra regeringens side så indtrængende, som vi nu kan det, siger: ja men lad dog ikke dette ske, for så får vi en påvirkning af indkomstfastsættelsen ad bagvejen på en højst ubehagelig måde, og så vil bruddet på byggerytmen og den samtidige omkostningsforøgelse for eksporterhvervene betyde, at vi ikke kan udnytte de gode eksportkonjunkturer, der ser ud til at være også i 1971, og dermed få en nedbringelse af valutaunderskuddet under bevarelse af den fulde beskæftigelse. Det er nødvendigt at se denne sammenhæng.

Jeg er enig med hr. Per Hækkerup i, vi ikke står realøkonomisk dårligt, hvis man anlægger en helhedsbetragtning. Jeg tror, det var hr. Haunstrup Clemmensen, der sagde, at betalingsbalanceunderskuddet er 4 pct. af vores bruttonationalprodukt. Selvfølgelig kan vi magte den opgave, hvis vi vil. Det, man ikke kan, er at skille de tre hovedfaktorer, der er i samfundsøkonomien. Finanspolitikken, som vi, der sidder her, har ansvaret for, pengepolitikken, som vi indirekte får ansvaret for, og indkomstfastsættelsen. Vi kan ikke skille dem ad. Jeg kan ikke lade være med at gentage, at noget af det, som man ikke må, er at lukke øjnene for væsentlige karaktertræk ved den seneste tids økonomiske udvikling, væsentlige karaktertræk, som har medvirket til at skabe den situation, vi nu står i.

Netop når hr. Per Hækkerup henviser til byggeriet og faren for dér at bryde rytmen, må det være rigtigt at sige, at der er også en